

Ubåtsbärningsfartyget Belos I

Under 2:a världskriget köptes det gamla bärgningsfartyget ”Belos” loss och byggdes om och bemannades med besättning och dykare ur flottan. Hon blev känd under sökandet efter ubåten ”Ulven” som minsprängdes 15:e april 1943 och det var från henne som dykare gick ner och konstaterade fakta, ”Ulven” var hittad. Belos byggdes 1885 på Lindholmens varv i Göteborg. Läs om den första

Ubåtsbärningsfartyget Belos I akterförtöjd vid Berga. Räddningsklockan fäst vid aktra vinschen. (Foto U3 arkiv)

Tekniska data

Längd över allt	44,73 meter
Bredd över allt	7,96 meter
Deplacement	755 ton
Djupgående	4,1 m
Maskinstyrka	640 Hkr
Fart	11,5 knop
Byggnadsvarv	Lindholmens Verkstad

HMS Belos var ett ubåtsbärningsfartyg i svenska flottan. *Belos* sjösattes 1885, köptes av kronan 1940 och var i tjänst från 1941 tills i början på 1960-talet.

Denna *Belos I*, användes ända fram till 1963 innan den blev ersatt av den då helt nykonstruerade *Belos II*.

Under 2:a världskriget köptes ett bärgningsfartyg, ”*Belos*” loss och byggdes om och bemannades med besättning och dykare ur flottan.

Hon blev känd under sökandet efter ubåten ”*Ulven*” som minsprängdes 15:e april 1943 och det var från henne som dykare gick ner och konstaterade fakta, ”*Ulven*” var hittad.

Belos som hade inköpts från dykeri och bärgningsfirman Neptun, var 1942 förberedd för tungdykning och ubåtsräddning genom användandet av ”McCann klockan” *Svea*.”

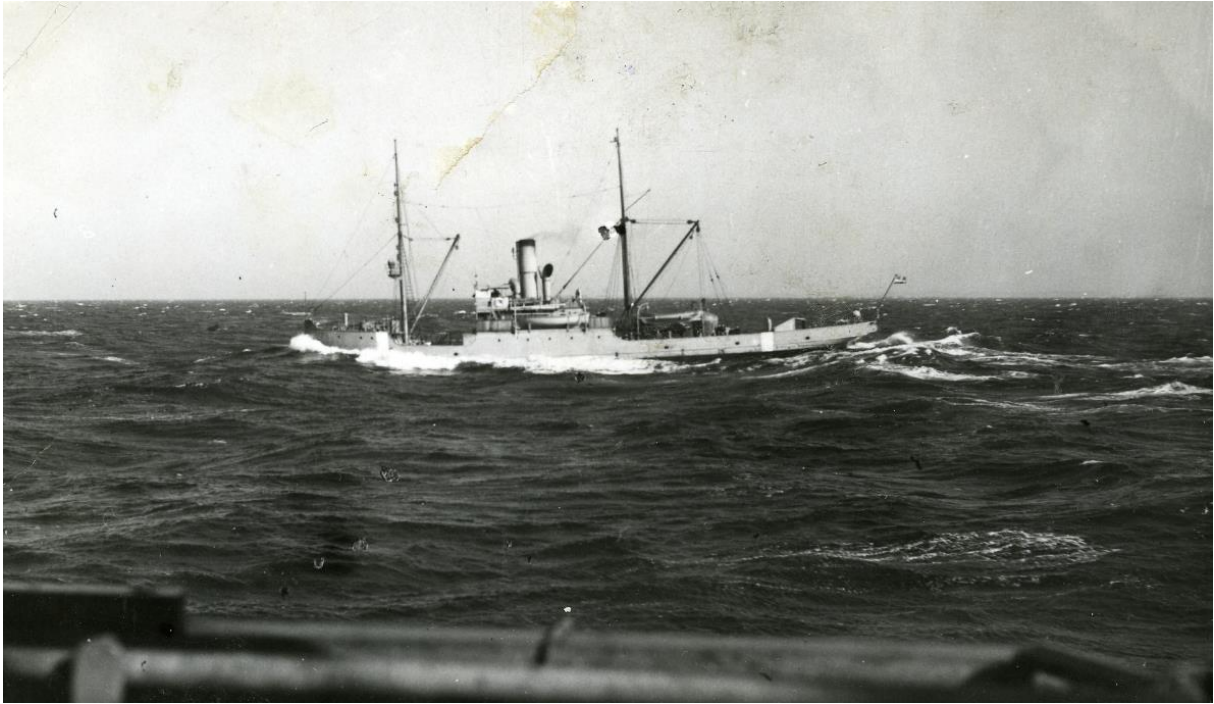
Tidigare hade Flottan förlitat sig på civila bärgningsresurser för bärgning av sjunken ubåt genom att kontraktera ett bärgningsbolag som skulle hålla med utrustning och fartyg.

Gruppen på däck, överst till vänster Nils Oscar Nilsson Slussgatan 19 Trelleborg, 1914–1918, "Mille på Djurgården Allmänna gränd Stockholm, södergrabb". (Trelleborgs Museum)

HMS Belos I med målad neutralitetsbeteckning 1941

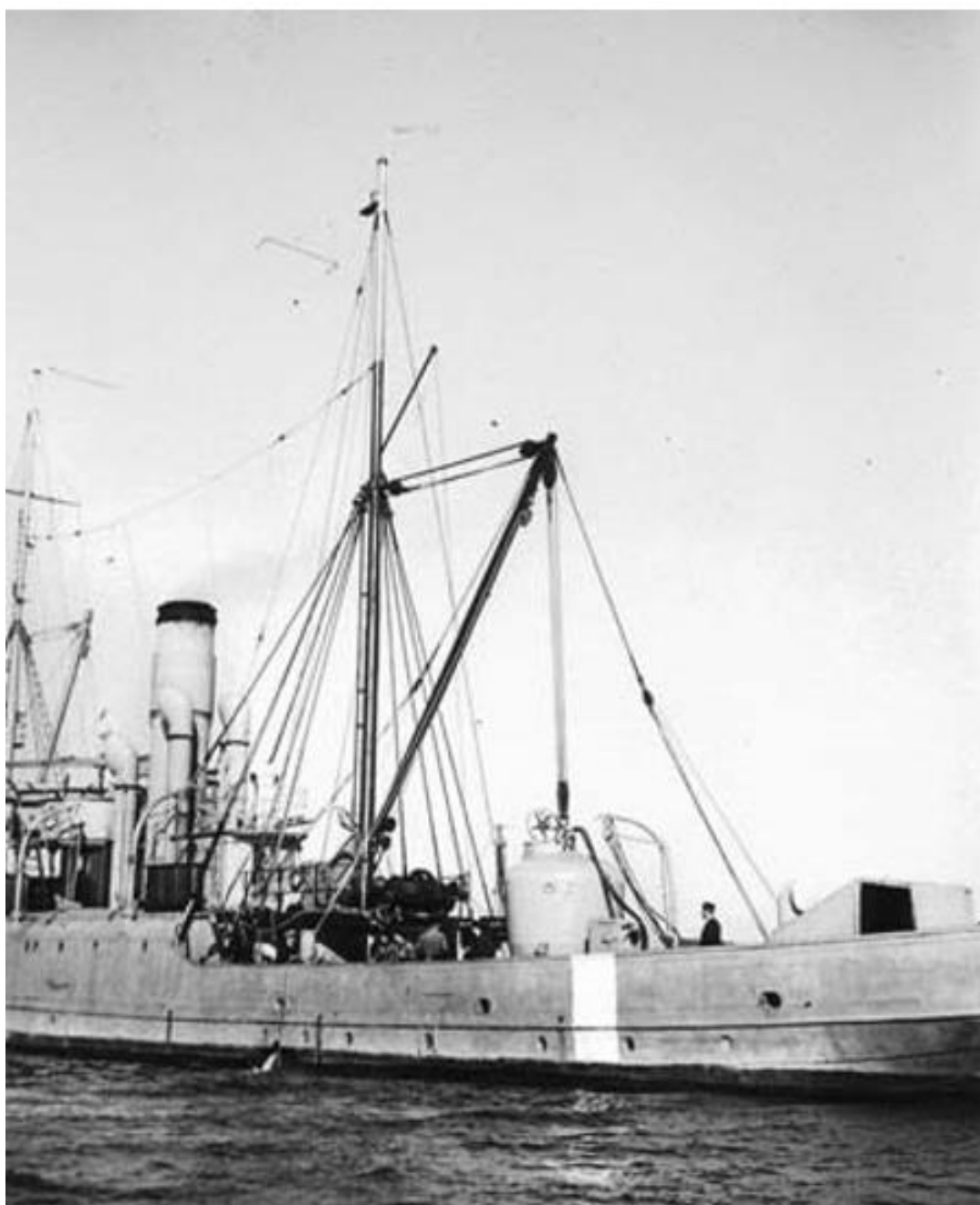
HMS Belos I. U-båten Ulven borta med 34 mans besättning. Bilden visar bärgningsfartyget Belos, beordrad till olycksplatsen den 16 april 1943

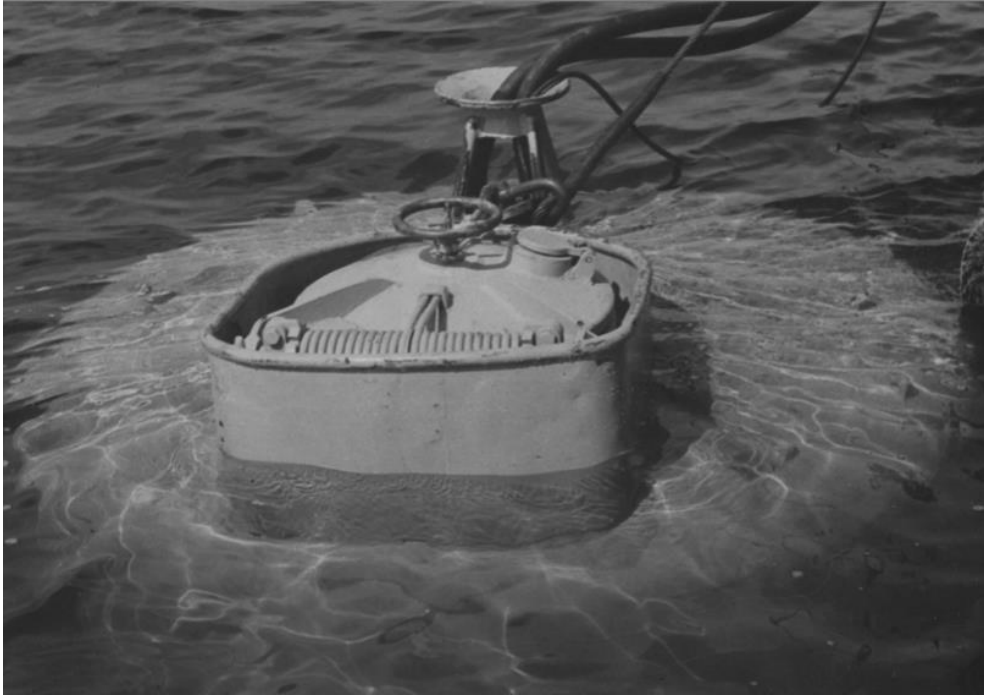
Belos I med dykare. I bakgrunden räddningsklockan, 1947. (Foto U3 arkiv)

Med ”**Belos**” kom också ubåtsräddningsklockorna ”**Svea**” och ”**Göta**” som med sin snillrika konstruktion kunde anslutas till nedgångsluckan på en sjunken ubåt och rädda 8 man i taget. Vår svenska modell byggdes efter amerikansk förebild där Charles Bowers "Swede" Momsen (trots smeknamnet dansk/tysk bakgrund), stod bakom idéerna. Konstruktionen blev känd vid räddningen av en stor del av ubåten ”**USS Squalus**” besättning 1939.

Belos hade två dykstationer, en på styrbordssidan och en på babordssidan. Dykstationen på babordssidan valdes som station för hydrogendykningarna. Dykstationerna hade en plattform på vilken dykaren kunde stå och sänkas ner i vattnet till det djup som önskades. Plattformens vajer var endast lång nog att nå ner till 110 m djup och måste bytas ut innan 160 m försöken. McCann räddningsklockan förvarades akter om dykstationerna

Bilden visar räddningsklockans placering på Belos I

Räddningsklocka i vattnet bredvid bärgningsfartyget Belos I.